

فریدریش نیتچه و جیاوازی له‌گه‌ل فهیله‌سوفانی دیکه

Friedrich Nietzsche

نووسینی : نادر فهتھی (شوانه)

بیوگرافی :

۱۵ ئۆکتوبری سالی ۱۸۴۴ له ناوچهی زاکسینی ئآلمان له دایك بوو. سالی ۱۸۵۰ دواى مردنى باوكى بنهمالهكهى چوونه شارى ناومبۆرگ (Naumburg). سالی ۱۸۶۴ تا ۱۸۶۸ له زانستگاكانى بۆن و لایپزىك خویندى. سالی ۱۸۶۸ چوو بۆ سهربازى. له تهمهنى ۲۵ سالییدا واته سالی ۱۸۶۹ بوو به پروفیسورى ئهدهب و زمانى یونانى له شارى بازل. سالی ۱۸۷۰ به خواستى خۆى له شهرى نیوان ئآلمان و فهرمنسهدا بهشداری کرد و بوو به تیمارگهرى نهخۆش و بریندارهكانى شهر. دواتر بههۆى نهخۆشى گهرايهوه شارى بازل. ۲۵ ئاوگوستى ۱۹۰۰ له تهمهنى ۵۶ سالییدا له شارى وایمار (Weimar) كوچى دوايى کرد.

پیشہ کی:

یہ کہہ میں جا رہا ہوں کہ نوسراوہکانی فریدریش نیتچہم خویندہنہوہ دہبوو سی چوار جا رہا پیناندا بچمہوہ. تیگہیشتنیان بومن دژوار بوو. لہ راستیدا زمانی ئالمانیی خوئی لہخویدا و بو ئالمانیی زمانیش دژوارہ. بہتایہتیی ئہو زمانہ ئالمانییہی سہدہی نوزدہ نیتچہ پیی نووسیوہ بو فامکردنی من دژوارتر بوو.

نیتچہ بیرمہندیکی ہرہ بہناوبانگی دژی کلیسا و ریو رسمی ئایینی و چہوتیی ئاکار و کردہوہیہک بووہ کہ سہرچاوہکہی ئایین بی. نیچہ لہ سہردہمیگدا ژیاوہ کہ ئایینی مہسیحی و کلیسا بہسہر کومہلگادا زال بوو. نہترسی ئہو مروقہ لہبہرامبہر کلیسا و قانونہکانی، ہیزی فکریی و توانایی ئیستیدلال و سحری کہلام و رہوانیی وتہ، بیرمہندیی و نیشاندانی بہدیلی بہرچاوتہنگانی ئایینی بووتہ ہوی نووسیینی ئہم چہند دیرہ.

لیرہدا جیی خوہتی دستخوشی و ماندونہبوونی لہ برای گہورہ و ماموستای خوشہویست کاک حسہن ئہیوب زادہ بکہم کہ بہ پیداچوونہوہ بہسہر ئہو نوسراوہیہدا، ہلہکانی راست کردوومتہوہ.

گہلاویژی ۲۰۱۰ نادر فتحی (شوانہ)

دژبهرانی فلسفه‌ی نیتچه هه‌وآیانداوه نووسراوه
بلاوکراوه‌کانی وا نیشان بدن که به پی‌کات بۆچوونه‌کانی
گۆراون و به راسته‌پرییه‌ک دا تینه‌په‌ریوه و به‌رده‌وام به
ریچکه رییان‌دا لاری بووه!

به بروای من ئەو رمخنه‌یه بۆ بۆچوونه‌کانی نیتچه له
جی‌دانیه. به‌په‌چه‌وانه‌ی وت‌ه‌ی رمخنه‌گران، نیچه به شیوه‌یه‌کی
سیستماتیک پهره‌ی به وشه‌ی فلسفه‌یی و یاسا سروشتی یه‌کانی
داوه. به‌ره به‌ره به دینه‌وه‌ی وشه‌ی پر به‌په‌یست و به‌لگه و
لۆژیکی دروست به‌رمو به‌رزترین پله‌ی بردووه. کتیه‌کان و
نووسراوه‌کانی به‌لگه‌ن بۆ چه‌سپاندنی ئەو بۆچوونه.

سه‌بارت به کاراکتیر و که‌سایه‌تی نیتچه، ئەو خۆی به
"سه‌رشیت، ته‌نیا و بی‌هه‌قال" ناو بردووه. وه‌ک خۆی ده‌لی له
ژیانیدا هیچ که‌س یارمه‌تی نه‌داوه. له هه‌موراز و نشیوی
ژیاندا ته‌نیا بووه و له‌گه‌ل گرفت و کیشه‌کانی ژین‌دا به ته‌نیا
ده‌ست و په‌نجه‌ی نهرم کردووه. به بروای من ریره‌ویکی
ئه‌وتو، ده‌بی خۆ له خه‌لک لادا. هه‌رنه‌وه‌ش بوته هۆی ئەوه که
نیتچه ریگی تابه‌تی خۆی بدۆزیته‌وه. مرۆف که
نووسراوه‌کانی نیتچه ده‌خوینیته‌وه به بی‌نیختیار شه‌یدایان ده‌بی
و پی‌خۆشه بیانخوینیته‌وه و باوه‌ریان پی بکا. له کاتیکدا نیتچه
نامۆزگاریی مرۆف ده‌کا که له "باوه‌کردن" به‌هه‌ر شتیک
خۆپاریزن و له کتیه‌ی Zarathustra¹ زاراتووسترا
(زه‌ده‌شت ناوی گوت) دا روو ده‌کاته لایه‌نگرانی خۆی و
ده‌لی:

"نیوه دەلین باوەرتان بە زاراتوسترا هەیه؟ بەلام زاراتوسترا چی تێدایە که نیوه هۆگری بن! لە کوێوه دەزانن که زاراتوسترا بە ریگی هەلەدا ناتانبات! نیوه باوەرتان بە من هەیه؟ چ شتیک لە باوەرپیکراواندا بەدی دەکری! نیوه هیشتا بە باشی لە ریگیهک نەگەراون، کهچی منتان دۆزیووتەوه! هەر بەو هۆیهوهیه که هەموو باوەرهکانی دیکەتان کەم بایەخن و هیچیان لێ هەلناوهری! بە بۆچوونی من بۆ ئەوهی خۆتان بدۆزنەوه دەبی من فەرامووش بکەن. ئەوکات که منتان وەلانا و ریگی خۆتان دۆزییەوه پیم خۆشه بگەرینەوه بۆ لای من!"

نیتجه نه ئاگرکەرەوه بووه و نه پێشەوای ئایینی و نه بۆ رزگارکردنی مەروفاپەتی بانگی داوه. نیتجه ئارەزووی ئەوه بووه که مەروفا، ریگی ژبانی خۆی بێ چاوانیکەریی لە پێشینیان بدۆزیتەوه. خۆی بیربکاتەوه و بە چاوی کراوه و بێ ئەوهی جەغزیک بەدەوری خۆدا بکێشێ، سەیری ئەم دنیایە و دەورووبەری بکات.

نیتجه دەلی :

هەرگیز پیمخۆش نەبووه لە ناو کۆمەلدا بدویم. لەوه ترساوم که نەکا خەلکی باوەرم پێ بکەن یان ببنە لایەنگرم.

من پیموایە زەردەشت و هەموو ئەو مەروفاپەتی پێش ئەو و دواي ئەویش که تەنیا بۆ باشترکردنی ژبانی مەروفا هەولیان داوه و ریئۆپینیان کردوه، ئەگەر بیانزانیبایە بۆچوونەکانیان بە

شپوهی باوهر و ئابین دهبیته گورزی دهستی حاکمان و دژی خه لکی فهقیر و ههژار که لکی لی و هه دهگرن، هیچکات نهو کارمیان نه ده کرد. به در یژی زیاتر له ۳۰۰۰ سال میژووی رابردوو بومان ده رکه وتوو که حاکمان باشترین چهک واته "خودا" و "ئابین" یان بو قه ناعت پیهینان و نارامراگرتن و له غاوکردنی مروّف له کومه لگادا دوزیوه تهوه. که بوونی خودایان سه لماندوو و ئابینیان پهره پیداوه بو نهوه بووه که حوکمکردنیان به سهر خه لکدا رهوا و سروشتی بی. ههزار و یهک تاییه تمه ندیی ئه رییی یان بو خودا دروست کردوه. ئیژن خودای زانا توانایه، دادگهره، دلوقانه و هند... "به لام هاوکات زولم و زور و ههژاری و چاره رشی خه لکیشان ههر به خوداوه لکاندوو که دژ بهو تاییه تمه ندییانن که پینستر بو خودایان ساز کردوو. سهیر نهوه یه نهو "باوهر" ه که نیچه باسی دهکا و نه یویراوه خوئی لئیدا، هینده به هیز و مالویرانکه ره که خه لک خویان دوا ی به سهر هانتی نهو هه موو زولم و چاره رشییه، شوکری خوداش دهکن و داوای لی بووردن له خودا دهکن که کارساتی به سهر هیناون! ته نانهت بو زیاتر باوهر پیهینانی خه لکی بهو خورافاتانه، کارساته سروشتیه کانی ومک سیلاو و نه خویشی و بومه لهرزه و ... ش ههر به کاری خودا دژ به کفر و خودا نه ناسی و ناشوکری کردن داده نین.

نیچه ده لی :

"مروّف ته نافیکی له مابهینی ناژهل و "مروقی کامیل"² رایهل کردوو. بن نهو ته نافه دولیکی قوول و بی بنه.

تەنەفایکی مەترسیدار کە رینگایەك بەرەو نەمان نیشان دەدا. رینگایەك کە تەنەت ئاوردانەوه، راوهستان و سەیرکردنەکەشی پر لە مەترسییە.

ئەوهی لە مەرۆف دا مەزنە، پرد بوونی مەرۆفە نە ئاکام. ئەو خۆشەویستییە لە مەرۆفدا بەدی دەکری، دەتوانی ببیتە هۆی "مان" و "نەمان" ی خۆی.

نیتجە لەسەر ئەو برۆایە بوو کە زمختی ئابین لەسەر کۆمەلگا مەرۆفی فیزی داب و نهریتی هەلە کردوو. ئەو شتانە لە بە کاری چاک و ویچوو داندراون، دەکری نەباش بن و خەلکیان بە پێچەوانە لە راستی رایناب. هیوای مەزنی نیتجە ئەوه بوو کە مەرۆف لە ترویکی ساخی و دەسەلاتداری و پێشکەوتووی دا ببینی. بەتایەت گرنگی داوه بە راستی و راستەقینە و ناراستی کە لە زۆر بەی کتیبەکانیدا بە تەوهری سەرەکی داناون.

نیتجە دەلی:

" بئنی کارتیکەری ناراستیەکان لەسەر بەختەوهری مەرۆف باشتر بن لە کارتیکەری راستیەکان؟ واتە ئەوهی کە تا ئیستا بە راست داندراون؟ " ئایا بەسوود بوون و نەبوونی ئەو راستیە داتراشاوانە بو ژیان سەلمیندراون؟ ئایا ئەو کەسانە لە پریریان لەسەر راستیەکان داوه لەی خویان وەلامی هەموو پریریەکانیان داوه تەوه؟

كەسايەتى نىتچە دەگاتە ۋادەيەك كە تەواۋى ھىزى خۆى بۆ بە ھىز كەردنى مەرۇف و كۆنترۆل كەردنى خۆى ، تەرخان داكات. ئەو تەنيا ئەوكات ھەست بە بەختەمەرى دەكات كە رووداوەكانى ژيان بكاتە ئەمرازىك بۆ بەرزبونەمەرى وزەى ژيانى خۆى.

نىتچە ھەمىشە ئەو كەرى بە لاواز زانىوہ كە مەرۇف خۆى لە چواچىوہى بىر و بۆچوون دا قەتەيس بكات. لە ھەلس و كەوتى ژيانى خۆى لاسايى كەسى نەكردووەتەوہ ولەسەر ئەو بىروايە بووہ كە مەرۇف خۆى بە باوەر بە خۆى دەتوانى ھەلس و كەوت بكات. تەنيا مەرۇفى بەھىز و بەتوانا دەتوانن بەسەر چەشنى بىر كەردنەوہياندا زال بن و ھەلس و كەوتى خۆيان ديارى بكەن.

مەرۇف ھەن كە خۆيان بە "بىرمەندى ئازاد" نىو دىر كەردوہ و ئەو ياسا و بۆچوون ياخود ھەلس و كەوتانەى لە لاىەن مەرۇفەكانىترەوہ داندر اوہ دەسەلمىنن و يا وەك منال و داىك و باوك و بەشى زۆرى كۆمەلگا ئوتوماتىكىي و بى ئەوہ بىرى لى بكەنەوہ بە باوەرى ناو كۆمەلگا دا خۆتەيار دەكەن. نىتچە ئەو كەسانە بە لاواز دەزانى. ئەو پىيوايە كە ئەو كەسانە ھەلس و كەوت و مامەلە لەگەل سەروشتى خۆيان ناكەن، بەلكو خۆ فرىودەدەن و بە شتى نەسەلمىندراو و فەنتازىيەوہ دەنووسىن. لە چاوى نىتچەوہ ئەو بەردەيەى وەدواى فەرمانى ئاغاكەى كەوتوہ، يا ئەو دەرويشەى بەھۆى ئابىنەوہ كويز بووہ و لە دنياى خۆيدايە و ھەروەھا ئەو كەسەى وەدواى قەسەى زلى

فەیلەسۆفان كەوتووه، ھەر ھەموویان وەكو یەكن و دژ بە سروشتی خۆیان دەجووڵێنەو.

مروۆفی بەتوانا بۆ دیتنەوێی راستەقینە ھەرگیز خۆی بە هیچ شتێكەو نایەستیتەو. خودا، فەیلەسۆف و ئاغا ھەرسێکیان تەنیا بۆ وەدەستەینانی دەستەلات دەستور دەدەن. ریگا دیاری دەكەن و بە یاساكان و یاساغەكانیان ھەولێ گۆرینی مروۆف و بیرو باوەرەكەمی دەدەن. دەبنە لەمپەرتێك لە بەرانبەر بیر كردنەو و ھەلس و كەوتی مروۆف. ناھێلن مروۆف ریگای سروشتی خۆی بیرئ. ھەروەھا پێش بە پەرەسەندنی مروۆف و كۆمەلگا دەگرن. ھۆی پێكھاتنی ئەو چەشنە مروۆفە تەنیا لە لاوازیی مروۆفە وە پەیدادەبێ. ئەگەر مروۆف ھیزی باوەر بە خۆی تیدا بەتوانا بێت، ھیچكات نابیتە بەردە و دیل و دەرویش و سۆفی. ئەو كەسەمی بەتوانایە و پنجی راستەقینەمی لە زەوی رۆچووبی و دلخۆش بە ژیانە، ھیچكات وەدوای خەيال ناكەوئ. خۆی لەو دنیا بە بەختەوەر دەبینی و دنیا بەكیتری ناوئ. بەلام بەداخەو مروۆفە لاوازەكان، نەخۆشەكان، نارازیبەكان، فەناتیكەكان و ... دەبنە ھۆی پەرەپێدان و ژیانەوێ ئەو بیر و بۆچوون و خو و خدە كۆنانە و لە نەھایەتدا كۆمەلگاشی پێ نەخۆش دەكەن. نیتچە "نا" دەلێ بۆ ئەو دنیا خەيالیبەمی سازیان كردو و تەواوی ھەولێ خۆی تەرخان كردو و بۆ وەخەبەرھینانی مروۆفی نووستوی ئەو سەردەمە.

بۆ نیتچه تهنیایی و تهنیابوون گیراییهکی تایبعت بهخۆی ههبووه. ئهو تهنیایی خوش ویستوو و له کۆمهڵ رای کردوو. تهواوی بیر و هۆشی خۆی بۆ گهران بهدوای ئهو گهوهرانهی له دهروونی کهساییهتییهکاندا شاردراونتهوه، تهرخان کردوه. ئهو رووناکاییهی خهڵکانیتر لێی دهگهران، ئهو لێیان ههڵدههات. ئهو ههواپهیهی خهڵکانیتر بهکۆمهڵ ههناسهیان تێدا ههڵدهکێشا، پێی خوش نهبوو ههناسهی تێدا ههڵکێشی. ئهو لهسههر ئهو باومره بوو که بهو هۆپهیه ههستی ئینسانی و رۆحیی و لهشیی خۆی پێویستی بهو تهنیاییه ههیه، دهبی به قسهی بکا و هیچ لۆژیکیکیتز نابی جیی بگریتهوه. ههر ئهو تهنیاییه دهبیته هۆی وهرئ خستنی قهتاریک بیرۆکهی ساخ و بهکهک. ئهو هیچکات بهخۆی تهلقین نهدهکرد که ناتوانی، بهککوو لهسههر ئهو باومره بوو که مێشکیکی به توانا دهتوانی وهلامی ههموو پرسیارهکانی بداتهوه.

مروّف له وتهکانی نیتچهدا ههست به باومره بهخۆپهیهکی زور بههیز دهکات. بۆ نمونه دهلی: **من کتیبیکی وهك "زاراتوسترا" به توانا و پرمانا و بی لایهنم خستووته بهر دهستی مروّف که تا نهمرۆ وینهی نهپوووه.**

یا له کتیبی "Menschliches, Allzumenschliches" که سالی ۱۸۸۰ نووسیویهتی، دهلی:

" ئهو کتیبه رهخنهیه لهسههر زانست، هونهر و تهنانهت سیاسهتی مودێرن. رهخنه له بهراپهر ئهو مروّفانهی به

"نەرى بېز" دەناسرین. بۇ خۇراگری لەبەر ئەو كىتیبە مروّف دەبى نەترس بى و وشەى ترس نەناسى.

ئەو زۆر گرنگە كە نووسەر ياخود فىلەسوف تەنيا لە دنياى خەيالى خۇيدا نەزى ، بەلكوو بەو شتەى لە مېشكىدايە و دەينووسى باوەر بكات. ئەو فىلەسوفانەى بە وتەكانى نىتچە پېدەكەنن و بە مەترسیدار بۇ كۆمەلگای دادەننن، خۇيان هیچ شتتیک نین جیا لە دووپاتكەرەوہى وتە گوتراوہكانى پېش خۇيان و ھەروەك باوہ ھەركەسئىكىتریش جیا لەو قسانە بكات بە ھەلەى دەزانن و بە گشتى دژ بە ئالوگور و داھىنانى نوین! نىتچە بە بېرە بەرزەكانى و بە ھېرشىردن بۇ ناوہوہى نەھىنيەكانى سروسى مروّف زياتر لەھەموو فىلەسوفانى تر كە خۇيان تەنيا بە چەكى لۆژىكى تەيار كردووه، شوینی خستووہتە سەر مروّف . كاتتیک ئیمە بەھوى بېرۆكەى بەمانا و پېرەھا لەسەر نەھىنيەكانى دەروونى و سروسى خۇمان ئاگادار دەكرېنەوہ، زياتر ھەست بە راستى بوونى شتەكان دەكەين تا لۆژىك بوونيان. بۇ دیتنەوہى ژيانىكى راستەقىنە ئەوہ تەنيا لۆژىك نىيە كە رېنۆنېمان دەكات بەلكوو پەروەدەكردنى بېر و بە چاوىكى كراوہ و بەتايىبەت بە چاوىكى رەخنەوہ سەبرى دنياى دەورو بەرمان كردن، دەبېتە ھوى باشتىرین شېوہ بۇ دۆزىنەوہى راستىيەكانى ژيان. نىتچە لە تەواوى قۇناغەكانى ژيانیدا دژبە ئىدئاليزم وەستا بەتايىبەت دژبە خو و خدە سازكراوہكانى مروّف بوو و پىي و ابووہ دووپاتكردنەوہ و بەسەر رىگای خەيالىي ئايىنيەكاندا رۆيشتن، ھەلەيە.

کاتیک نیتچه دهکویته ناو شهریکی رۆحیی دژه باوهر، مه‌بهستی تیکشکاندن و له‌ناو بردنی باوهر مکانیتر نییه، به‌لکوه نیازی ههست پیکردن به‌چهنی ژیان و تیگه‌بیشتن له لایهنه زیانباره‌کان و روونکردنه‌وی لایهنه سروشتیه‌کانی دهروونی مروّقه. هه‌ولێ ئه‌و بۆ ئه‌وه‌یه که مروّف ده‌رفه‌تی بیرکردنه‌وه و هه‌لبژاردنی ریی هه‌بێ و وه‌ک مه‌ر مه‌جبوور به‌ وه‌دواکه‌وتنی بێ ئیختیار نه‌بێ. ئه‌و شهر بۆ ئه‌وه ناکات که باوهرێک له‌جیی یه‌کیتز دابنیت، به‌لکوه ته‌نیا بۆ له‌ناوبردنی عاده‌ته ناراسته‌کانی مروّف هه‌ول ده‌دات. جیاوازی نیوان نیتچه له‌گه‌ڵ باوهر مه‌نده‌کانی دیکه ئه‌وه‌یه که ئامانجی ئه‌وانی دیکه به‌ده‌سته‌وه گرتن و به‌هیزکردنی ده‌سته‌لاته، به‌لام ته‌نیا ئامانجی نیتچه گه‌بیشتن به‌خوو و خده راسته‌کانی مروّقه.

بۆ ناساندنی هه‌ندیک له‌ کاره‌کانی نیتچه لێره‌دا ناوی چهند کتیبی به‌ زمانی ئالمانی ده‌هینمه‌وه:

Also sprach Zarathustra

Der Antichrist

Der Fall Wagner

Der Wanderer und sein Schatten

Die fröhliche Wissenschaft

Die Geburt der Tragödie

Nietzsche, Gedichte

Ecce homo

Götzen-Dämmerung

Jenseits von Gut und Böse

Menschliches, Allzumenschliches

Morgenröthe

Unzeitgemässe Betrachtungen

Über Wahrheit und Lüge

1. ئەو كۆتیبە لەسەر گۆتەكانی (زەر دەشت) نووسراوە.

2. مەبەست لە مەروۇفی كامیل پەسنی ئەو مەروۇفەیه كە لەباری بیر و
بیراوە تاك و تاقانەیه واتە "لە مەروۇف پەرەوژوورترە".